INFORMATOR

4

PARAFII EWANGELICKO-AUGSBURSKIEJ ŚWIĘTEJ TRÓJCY W WARSZAWIE

DZIĘKCZYNNE ŚWIĘTO ŻNIW 2006

Nr 4(34)2006

Dobrze jest dziękować Panu
I opiewać imię Twe, o Najwyższy...
Psalm 92 ,2

Święto Żniw jest okazją
do dziękczynienia za zebrane plony
z pól, sadów i ogrodów.
Pobudza do wdzięczności za wszelkie, nie zasłużone Boże dary, jakie są
naszym udziałem w różnym wymiarze.
Skłania także do otwartości wobec tych wszystkich, którzy cierpią niedostatek, do otwierania wobec nich naszych serc i naszych dłoni.

Dziękczynna pieśń opiewająca Najwyższego przypomina:
„Do Ciebie wznosi się dusz naszych dziękczynienie,
wszechwładny Ojcze nasz, za wszelkie ziemskie mienie…”
oraz wzywa:
„Niech każdy dzieli się z ubogim chlebem swym
i z nim raduje się błogosławieństwem Twym.”

Ks. dr Włodzimierz Nast
proboszcz

KAZANIE WYGŁOSZONE W KOŚCIELE ŚWIĘTEJ TRÓJCY W DNIU 17. 09. 2006 r. PRZEZ DIAKON JOANNĘ SIKORĘ

14. Niedziela po Trójcy Świętej,
1 Tes 1,2-10

Drogie Siostry, Drodzy Bracia w Chrystusie!

Niedziela dzisiejsza poświecona jest tematowi wdzięczności.

(Lekcja ST - 1 Mż 28,10-19b – sen Jakuba w Betelu oraz Ewangelia Łk 17,11-19 – dziesięciu trędowatych).

Także my – uczestniczki Forum Kobiet, które obradowało od piątkowego wieczoru w ośrodku naszego Kościoła przy ulicy Miodowej, chcemy wyrazić swoją wdzięczność Bogu i gospodarzom tego kościoła, że kolejny raz możemy gościć w tej pięknej warszawskiej świątyni!

Tegoroczne Forum skupiało nasze myśli wokół tematu**: „Wszystko ma swój czas”**, jego hasłem biblijnym były słowa zaczerpnięte z Kazn. Salomona 3,11a „Wszystko pięknie uczynił w swoim czasie”. Wysłuchałyśmy referatów na temat kwestii czasu na kartach Biblii oraz czasu w życiu kobiety. Wiele dyskusji, wymiana myśli … Kolejny raz uświadomiłam sobie, jak szybko umyka ten czas … aż trudno uwierzyć, że to już XV Forum Kobiet!

„Wszystko ma swój czas i każda sprawa pod niebem ma swoją porę: … wedle słów Kaznodziei - był czas mówienia, wzajemnych rozmów, a teraz nadszedł czas milczenia i wsłuchiwania się w Boże Słowo.

Przeczytałam przed chwilą fragment 1. Listu Ap. Pawła skierowanego do zboru w Tesalonice. (Jaka szkoda, że dziś tak rzadko piszemy i otrzymujemy listy – są prawdziwymi skarbami. Ile w nich treści! – dziś – esemesy, e-maile – bardzo ulotne).

Jak doszło do napisania tego (krótkiego – tylko 5 rozdziałów – zachęcam do przeczytania całości) listu?

Paweł, Sylas (Sylwan to łacińskie brzmienie tego imienia) i Tymoteusz w czasie II podróży misyjnej, wychłostani i wyrzuceni przez Filippian, odwiedzają Tesalonikę leżącą nad Morzem Egejskim (dzisiejsza nazwa tego miasta to Saloniki). Było to ważne miasto, liczące wtedy już prawdopodobnie ok. 200 tys. mieszkańców, leżące przy Via Egnatia – głównej arterii cesarstwa rzymskiego, biegnącej z zachodu na wschód. Działalność misyjna Pawła trwała

tam prawdopodobnie kilka miesięcy, (nie tylko trzy sabaty, o czym czytamy w Dz. Ap.17,1-10;), po czym opuścił miasto i udał się do Aten, a później do Koryntu. Stamtąd wysyła do młodego zboru w Tesalonice (niewielu Żydów – w większości nawróceni Grecy) Tymoteusza, który przynosi wieści o problemach zaistniałych w zborze, szczególnie w kwestii paruzji, czyli oczekiwania na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa. Raport ten jest okazją do napisania listu (50-51 r.) i przesłania go przez Tymoteusza do Tesaloniki z poleceniem, by został odczytany całej wspólnocie (5,17). Warto tutaj podkreślić, że 1 List do Tesaloniczan jest uznany za najstarsze pismo chrześcijańskie, wymieniony już w Kanonie Muratoriego w II w.

Jak zaczyna Paweł swój list? „Dziękujemy Bogu zawsze za was wszystkich, wspominając was w modlitwach naszych nieustannie, mając w pamięci dzieło wiary waszej i trud miłości i wytrwałość w nadziei pokładanej w Panu naszym, Jesusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym" (1,2-3). Zamiast słów krytyki, napomnienia, wyrzutów – dziękczynienie. Jakże przyjacielski, pełen zachęty i wdzięcznej pamięci ton tych słów. Paweł pisze dalej: „Tak, iż staliście się wzorem dla wszystkich wierzących w Macedonii i w Achai. Od was bowiem rozeszło się Słowo Pańskie nie tylko w Macedonii i w Achai, ale też wiara wasza w Boga rozkrzewiła się na każdym miejscu …"(1,7-8a) Paweł chce pokrzepić i umocnić na duchu wspólnotę, odnawiając uczucie więzi z nią oraz pouczyć członków wspólnoty o konkretnych sprawach, które – jak słyszał – stwarzały problemy.

Wróćmy do tekstu. Gdy uważnie go przeczytamy, zauważymy w tym prawdopodobnie pierwszym z listów Pawłowych podstawy całego jego nauczania, jego teologii. Punktem wyjścia dla Pawła okazującego wdzięczność Bogu, wdzięczność szeroko rozumianą – „za was wszystkich" i nieprzemijającą – „zawsze" jest **dzieło wiary**, **trud miłości i wytrwałość w nadziei** Tesaloniczan. Czy nie nasuwa nam się od razu skojarzenie z jednym z najbardziej znanych słów - 1 Kor 13, 13? Wiara, nadzieja i miłość to przecież podstawowe fundamenty naszego chrześcijaństwa. To nie trzy oddzielne rodzaje aktywności należące do różnych dziedzin życia, ale nierozerwalna całość – przymioty charakteryzujące całe życie tej młodej wspólnoty.

Dzisiaj często **wiarę** określa się jako tylko prywatne, osobiste uczucie, które nikogo nie powinno obchodzić. Wiele osób uważa za wstydliwe mówienie o swej wierze. W Tesalonice tak nie było. Tam ogniem wiary chciano zapalić wszystkie serca. W jaki sposób! W jedyny właściwy – poprzez Słowo Pańskie: „Od was rozeszło się Słowo Pańskie nie tylko w Macedonii, ale i w Achai, ale też wiara wasza rozkrzewiła się na każdym miejscu" – pisze apostoł.

Nasze parafie, wszystkie przejawy życia religijnego w naszych zborach to również dzieło wiary! (przykłady w każdej z naszych parafii – nowy kościół w Ogrodzonej, bezinteresowna pomoc) Bogu niech będą dzięki!

„Trud miłości" – czy miłość kojarzy nam się z trudem? Zazwyczaj nie – myślimy raczej o przyjemności, szczęściu, zadowoleniu … Jakże to jednak trafne wyrażenie! Pomyślmy – kompromisy małżeńskie, miłość wobec niewdzięcznych, nieposłusznych dzieci, cierpliwość wobec zniedołężnienia czy starości naszych bliskich, pielęgnowanie osób złożonych ciężkimi chorobami – czy nie bywają często właśnie tym trudem miłości? Łatwo jest miłować tych, którzy nas też kochają? A miłość do tych, którzy nam źle życzą, miłość nieprzyjaciół? Czy za dużo się od nas nie wymaga? Czy ten trud miłości nas nie przerasta?.

Skąd Tesaloniczanie czerpali siły do tego trudu? W nich żyła **wytrwałość w nadziei** pokładanej w Panu naszym, Jezusie Chrystusie. Chciałoby się jednego z tych starożytnych Greków przywołać tu do nas, by opowiedział jak udało się Pawłowi w tak krótkim czasie tak wspaniałą nadzieję w tym zborze obudzić! Znajdujemy odpowiedź – ewangelia nie tylko w Słowie, ale i w mocy i w Duchu Świętym była im zwiastowana.

To wzorowe świadectwo wiary, miłości i nadziei Tesaloniczan nie było tylko osiągnięciem ludzkim, ale owocem łaski Bożej. Jak to możliwe? Apostoł pisze, że chrześcijanie w Tesalonice zostali wybrani przez Boga. W tych słowach znajdujemy podkreślenie całkowitej darmowości zbawienia, której później tak bardzo będzie bronił Paweł w swoim liście do Rzymian, pisząc o usprawiedliwieniu darmo, z łaski przez wiarę. O Bożym wybraniu Tesaloniczan można się było przekonać na podstawie tego, w jaki sposób głoszona im była Ewangelia (z mocą zdolną przeobrazić słuchaczy i w Duchu Św. – w.5) jak i w sposobie jej przyjęcia, z radością, mimo prześladowań. Przyjmując w ten sposób Słowo – z radością, chociaż w wielkim uciśnieniu (w.6), pierwsi tesaloniccy chrześcijanie stali się naśladowcami Pawła, a przez niego naśladowcami Chrystusa. Tym samym stali się przykładem i misjonarzami dla innych chrześcijan zamieszkałych w Grecji (w. 7-8). To piękne dziękczynienie za wiarę Tesaloniczan kończy Paweł słowami o nawróceniu się od bałwanów do Boga żywego i prawdziwego, które poszerza, mówiąc o nadziei, jaką nawróceni pokładają w Jezusie, który ocalił nas przed nadchodzącym gniewem Bożym.

Jak to bywa w naszych w naszych parafiach, zborach, w kontaktach ze współpracownikami, naszymi duszpasterzami, naszymi zwierzchnikami? Czy umiemy za ich służbę dziękować Panu Bogu? Jak to bywa w naszych rodzinach, w małżeństwach, w kontaktach z dziećmi, teściami itd.? Czy umiemy powiedzieć bliźniemu dziękuję?

Wyrażanie wdzięczności buduje każdy związek i każdą społeczność, mobilizuje do dobrego, sprawia, że zapominamy o tym, co złe. Zamiast skupiać się na problemach i mieć pretensje, podziękujmy – na pewno jest za co! Bez wdzięczności nie mamy dostępu do optymizmu, pogody ducha, miękkości serca. A gdybyśmy tak pomyśleli, że nic się nam nie należy, a wszystko, co dobre, zasługuje na wdzięczność? … Nawet jeśli komuś sprawia radość robienie czegoś, to nie znaczy, że nie możemy mu za to podziękować. Odczuwanie wdzięczności to jest wybór. Zauważyłam, że szczere wyrażanie wdzięczności kasuje to, co złe w kontaktach międzyludzkich – kłótnie, nieporozumienia, zaległe pretensje i krzywdy. Uczucie przyjemności z odczuwania i wyrażania wdzięczności jest tak silne, że już się nie chce wracać do tego, co dzieli i czego brakuje, wyjaśniać, ustalać, kto miał rację i co z tego wynika. Na nic nie czekajmy, po prostu zatrzymajmy się i pomyślmy, za co możemy być wdzięczni właśnie w tej chwili …

Uczmy się dziękować ludziom, ale przede wszystkim nie zapominajmy o wdzięczności wobec Boga. Jest czas składania próśb, ale także czas dziękowania.

Pozwólcie, że kończąc to rozważanie zacytuję słowa pieśni, która jest mi bardzo bliska i ciągle na nowo przypomina mi o właściwej postawie:

Jak często w potrzebie naglącej,
w błagalnych modlitwach duch trwa,
Lecz jak rzadko mówimy dziękuję,
gdy Bóg prośby serc naszych nam da.
Jak często wołamy o pomoc,
gdy ciężar trosk dławi nam pierś,
Lecz jak rzadko mówimy dziękuję,
gdy Bóg ciężar pomoże nam nieść.
Jak często błagamy o litość,
by Bóg zaoszczędził nam łez,
Lecz jak rzadko mówimy dziękuję,
gdy zmartwieniom położy Bóg kres!
Nie czekaj na Dzień Dziękczynienia
By z podzięką wznieś w górę swój wzrok!
Czy to dobrze jest prosić tak często,
A dziękować jedynie raz w rok?
Amen.

WYBORY PROBOSZCZA
W PARAFII ŚWIĘTEJ TRÓJCY

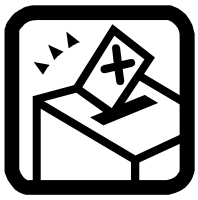

W związku z zamiarem przejścia na emeryturę z chwilą osiągnięcia wieku emerytalnego ks. dra. Włodzimierza Nasta, Konsystorz Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP na wniosek Rady Parafialnej Parafii Świętej Trójcy ogłosił z dniem 15 lipca 2006 r. wakans na stanowisko proboszcza. Termin zgłoszeń upłynął 15 września 2006 r.

Do Parafii zgłoszono dwie kandydatury:

1. **ks. Piotra Gasia ze Szczecina**
2. **ks. Sławomira Sikory z Warszawy**

.....

- **19. października –** spotkanie obu kandydatów z Radą Parafialną
- **Nabożeństwa odprawiane przez kandydatów odbędą się w terminach:**
  - **29. października 2006 r. - ks. Piotr Gaś**
  - **5. listopada 2006 r. – ks. Sławomir Sikora**

Po każdym z tych nabożeństw zaplanowane jest spotkanie kandydata z parafianami w kościele

- **Wyborcze Zgromadzenie Parafialne, któremu przewodniczyć będzie Biskup Diecezjalny wyznaczono <u>na dzień 19. listopada 2006 r.</u>**

Głosowanie jest tajne, za pomocą kart wyborczych. ***Wyborcy głosują osobiście, stawiając tylko jeden znak „X" przy nazwisku kandydata, na którego oddają głos****. Za głos nieważny uznaje się te karty wyborcze, na których postawiono więcej niż jeden „X" lub dokonano dopisków albo skreśleń (§46 p.7. Regulaminu Parafialnego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP)*

Prawo głosu i czynne prawo wyborcze w Parafii przysługuje tym członkom Parafii, którzy ukończyli 18 lat, zostali konfirmowani, uczęszczają na nabożeństwa i opłacili w przeprzepisanym terminie przypadającą składkę za rok ubiegły lub zostali z niej zwolnieni przez Radę Parafialną. (§8 p.1 Rregulaminu Parafialnego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP)

Rada Parafialna ustaliła datę 15. października 2006 r, jako ostateczny termin dla uregulowania zaległych składek za rok 2005.

Przedstawiamy naszym zborownikom życiorysy księży kandydujących na wakujące stanowisko proboszcza Parafii Świętej Trójcy, stanowiące osobistą prezentację kandydatów uwzględniającycą przebieg ich dotychczasowej służby:

Ks. PIOTR GAŚ

INFORMACJE OSOBISTE:

- Stan cywilny:
  żonaty z Małgorzatą (mgr teologii, diakon)
- Narodowość: polska
- Wiek: 47
- Miejsce urodzenia: Ustroń
- Rodzice: Gustaw i Irena zd. Szczepańska
- Dzieci: troje (dwóch synów i córka)

WYKSZTAŁCENIE:

1978 - 1983 studia w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Uzyskany stopień naukowy:

magister teologii na podstawie pracy napisanej u ks. prof. dr. hab. Jerzego Gryniakowa, na temat: „*Społeczność chrześcijańska* na Śląsku Cieszyńskim w świetle Konfesji Augsburskiej i jej Apologii”

Studia teologiczne ukończone z wyróżnieniem

PRZEBIEG SŁUŻBY:

Parafialna:

▪ 01.12.1982 -30.04.1983 - praca w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Wałbrzychu na stanowisku praktykanta;

▪ 01.05.1983 – 03.12.1983 - kontynuacja praktyki parafialnej w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Szczecinie;

▪ 04.12.1983 - ordynacja w Szczecinie na duchownego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, oraz rozpoczęcie z dniem ordynacji służby na stanowisku wikariusza w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Szczecinie z jednoczesnym objęciem opieki duszpasterskiej nad Zborem Niemieckim w Szczecinie;

▪ 1. 02. 1989 r - objęcie stanowiska proboszcza–administratora w Parafii w Szczecinie;

▪ 20.05.1990 – wybór na Proboszcza Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Szczecinie;

▪ 1994 - zainicjowanie Projektu Bonhoefferowskiego w Szczecinie;

▪ 2000 – współzałożyciel polsko-niemieckiej Grupy Inicjatywnej na rzecz utworzenia Międzynarodowego Centrum Studiów i Spotkań im. Ks. dr. Dietricha Bonhoeffera w Szczecinie;

▪ 2004 – współinicjator i współorganizator wraz z Muzeum Narodowym w Szczecinie i Kapelą Dworską Consortium Sedinum, Szczecińskich Festiwali Muzyki Dawnej;

▪ 2005 - przyznanie Parafii przez Prezydenta Miasta Szczecina tytułu Mecenasa Kultury 2005 w kategorii za najciekawszą formę i efektywność ustaloną według najlepszego lub niekonwencjonalnego pomysłu albo ciągłości mecenatu nad jednym podmiotem albo przedsięwzięciem;

- zaangażowany w pracę Regionalnego Oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej w Szczecinie;

- współorganizator nabożeństw modlitewnych w Karmelu Miłości Miłosiernej Sióstr Karmelitanek Bosych w Szczecinie;

- wieloletni członek Grupy Roboczej ds. Kontaktów z Pomorskim Kościołem Ewangelickim w Niemczech, członek polsko – niemieckiego Konwentu Ekumenicznego;

▪ 14.12.2005 r. - odbiór nagrody im. Brata Alberta za działalność ekumeniczną, połączoną z aktywnością w zakresie pojednania polsko-niemieckiego;

Diecezjalna:

▪ 1984 - początek pracy w Komisji ds. Misji i Ewangelizacji Diecezji Wrocławskiej;

▪ 1989 - objęcie funkcji Przewodniczącego Komisji ds. Misji i Ewangelizacji Diecezji Wrocławskiej;

▪ Od 15 lat współorganizator i prowadzący tygodnie ewangelizacyjne dla rodzin w tejże Diecezji Wrocławskiej;

▪ 1994 -1996 - sprawowanie funkcji Radcy Diecezjalnego Diecezji Wrocławskiej;

Ogólnokościelna:

▪ 1996 - powołanie przez Synod Kościoła do pracy w Konsystorzu Kościoła na stanowisku radcy duchownego;

▪ 2001 - powołanie przez Synod Kościoła na drugą kadencję do pracy w Konsystorzu na stanowisku radcy duchownego;

▪ 2006 - powołanie przez Synod Kościoła na trzecią kadencję do pracy w Konsystorzu na stanowisku radcy duchownego;

- wybierany przez Ogólnopolską Konferencję Księży reprezentował duchownych w IX, X, i XI Synodzie Kościoła;

▪ 2006 - na Ogólnopolskiej Konferencji Duchownych wybrany jako przedstawiciel Księży do XII Synodu Kościoła;

- w Konsystorzu od początku swej pracy jest jednym z trzech przedstawicieli naszego Kościoła w kontaktach z Kościołem Ewangelicko-Reformowanym oraz z Kościołem Ewangelicko-Metodystycznym; jest to tzw. Komisja Trójstronna;

- członek Komisji Regulacyjnej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji z delegacji Konsystorza Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP.

Międzynarodowa:

▪ 1990 - udział w VII Walnym Zgromadzeniu Światowej Federacji Luterańskiej w Curitibie w Brazylii;

▪ 1990 - wybór na członka Rady Światowej Federacji Luterańskiej (praca najpierw w Komisji Komunikacji, a następnie w Stałej Komisji Ekumenicznej); pełnił funkcję członka Rady do 1997 r.

▪ 1997 - udział w VIII Walnym Zgromadzeniu Światowej Federacji Luterańskiej w Hongkongu;

▪ 2001 - udział w Walnym Zgromadzeniu Wspólnoty Ewangelickich Kościołów w Europie / Leuenberskiej Wspólnoty Kościołów / w Belfaście oraz wybór do Komitetu Wykonawczego tejże Wspólnoty;

(-) Ks.Piotr Gaś

Ks. SŁAWOMIR SIKORA

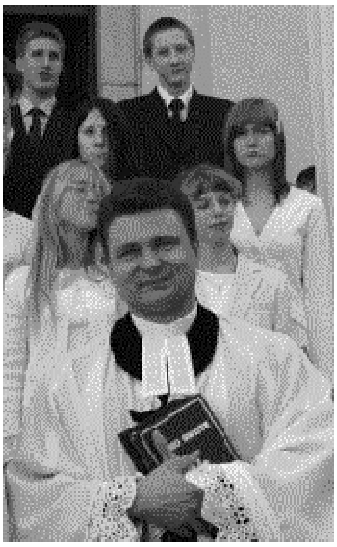

INFORMACJE OSOBISTE:

- Wiek: 39
- Miejsce urodzenia: Ustroń
- Stan cywilny: żonaty
- Dzieci: córka Paulina
- Rodzice: Jerzy i Helga z d. Cieślar
- Narodowość: polska

WYKSZTAŁCENIE:

- 1985 – 1990 Studia na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie
- Magister teologii ewangelickiej
- Studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego

PRZEBIEG SŁUŻBY W KOŚCIELE:

Parafialna:

- 01.09.1990 – 12.10.1991 katecheta i praktykant Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Ustroniu
- 13.10.1991 ordynacja w Ustroniu na duchownego Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego i rozpoczęcie z dniem ordynacji wikariatu w Parafii Ewangelicko - Augsburskiej w Ustroniu;

  objęcie funkcji duszpasterza szpitalnego
- 01.10.1992 – 31.12.1994 wikariusz Parafii Ewangelicko - Augsburskiej w Piotrkowie Trybunalskim
- 01.01.1995 objęcie stanowiska proboszcza – administratora Parafii Ewangelicko - Augsburskiej w Piotrkowie Trybunalskim
- 01.01.1995 objęcie stanowiska proboszcza – administratora Parafii Ewangelicko - Augsburskiej w Zelowie i Bełchatowie

- 1995 – 2000 proboszcz – administrator Parafii Ewangelicko - Augsburskiej w Lublinie
- 1995 – 2000 proboszcz – administrator Parafii Ewangelicko - Augsburskiej w Radomiu i Kielcach
- 10.05.1998 wybór na proboszcza pomocniczego Parafii Ewangelicko – Augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie

Prowadzenie spraw związanych z rewindykacją majątku Parafii Św. Trójcy w Warszawie:

2001:

- uzyskanie rekompensaty finansowej za Gimnazjum im. M. Reja
- przyznanie Parafii nieruchomości zamiennej przy ul. Prostej

2002:

- przywrócenie własności Placu Małachowskiego

2005:

- przyznanie Parafii nieruchomości zamiennych przy ul. Towarowej

Udział w pracach komisji ds. budowy Ewangelickiego Ośrodka Diakonii TABITA – przewodniczenie komisji w latach 2001 – 2002:

17.02.2002 – poświęcenie pierwszej części nowego budynku pensjonariuszy

08.07.2006 – poświęcenie drugiej części budynku pensjonariuszy EOD TABITA

Diakonia parafialna:

1999 - inicjator i współorganizator powołania pierwszego w naszym Kościele niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej w zakresie opieki długoterminowej; zawieranie kontraktów z Narodowym Funduszem Zdrowia na współfinansowanie usług medycznych w EOD TABITA

2000 – powołanie na stanowisko dyrektora Ewangelickiego Ośrodka Diakonii TABITA

2005/2006 – zaangażowany w pozyskanie środków finansowych na remont konserwatorski kościoła Świętej Trójcy oraz dokończenie budowy EOD TABITA;

uzyskanie kolejnej dotacji konserwatorskiej od Miasta st. Warszawy na remont kościoła

2006 – organizator nabożeństwa ekumenicznego z udziałem Benedykta XVI po stronie Parafii Świętej Trójcy

Diecezjalna:

- 1994 – 2001 – duszpasterz więzienny Diecezji Warszawskiej
- 1996 – 2001 – przewodniczący Komisji Rewizyjnej Diecezji Warszawskiej
- 2002 – współinicjator powołania Diakonii Diecezji Warszawskiej;

- wybrany przez Synod Diecezji Warszawskiej na stanowisko koordynatora Diakonii Diecezji Warszawskiej

Ogólnokościelna:

- 1996 – 2001 – przedstawiciel Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego w Komisji Diakonijnej Polskiej Rady Ekumenicznej
- 1997-2001 – członek rządowo – kościelnej Komisji Regulacyjnej
- od 2001 – przewodniczący Komisji Diakonijnej Polskiej Rady Ekumenicznej
- od 2001 – organizator Ogólnopolskich Konsultacji Diakonijnych Polskiej Rady Ekumenicznej
- 2006 – powołanie przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej na członka Rady Działalności Pożytku Publicznego – z wniosku Polskiej Rady Ekumenicznej i rekomendacjami Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego oraz Diakonii Kościoła

2006 – członek kapituły Nagrody Roku za Działalność Humanitarną „OPTIMUS HOMINUM” (Polski Komitet Pomocy Społecznej)

Międzynarodowa:

- od 2000 - czynny udział w oficjalnych i roboczych kontaktach Diakonii Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego z organizacjami diakonijnymi w Niemczech, Holandii, Szwecji, Finlandii i Danii
- 2005 – udział w delegacji Diakonii Kościoła na zaproszenie Diakonii Kościoła Ewangelickiego w Austrii – przygotowania do oficjalnego partnerstwa

2006 – udział w delegacji Diakonii Kościoła – spotkanie robocze z przedstawicielami Diakonii EKD i Berlina - Brandenburgii

(-) ks. Sławomir Sikora

PRZYSZŁY DUSZPASTERZ
PARAFII ŚWIĘTEJ TRÓJCY W WARSZAWIE

Członkowie Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie wybierać będą wkrótce swojego proboszcza czyli naczelnego pasterza. W związku ze zbliżającymi się wyborami trzeba zastanowić się nad kryteriami, jakim powinien odpowiadać przyszły proboszcz naszej parafii.

Warto przypomnieć, że parafia nasza istnieje od 225 lat i w tym okresie czasu niemal zawsze odgrywała wiodącą rolę w życiu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Wśród jej pasterzy było wiele wybitnych i znakomitych osobistości, takich jak ks. Leopold Otto, ks. Juliusz Bursche (późniejszy wieloletni zwierzchnik Kościoła), ks. August Loth, ks. Zygmunt Michelis, ks. Ryszard Trenkler, ks. Jan Walter, ks. Włodzimierz Nast. Nasza parafia była znana szeroko z wysokiego poziomu kaznodziejstwa, ofiarnej pracy duszpasterskiej, wielu inicjatyw w dziedzinie pracy diakonijnej i edukacyjnej. Ze względu na swoje usytuowanie w stolicy, w której znajdują się naczelne władze Kościoła, jest Parafia Św. Trójcy bardzo często odwiedzana przez delegacje różnych szczebli z Kościołów zagranicznych. Sama świątynia, ze względu na swoją pojemność i piękne wnętrze, była wielokrotnie wykorzystywana do organizowania ważnych nabożeństw i spotkań o charakterze ekumenicznym (wystarczy wymienić wizyty dwój kolejnych papieży – Jana Pawła II i Benedykta XVI).
Wszystkie przytoczone aspekty należy mieć na uwadze podczas wyboru duszpasterza Parafii Św. Trójcy w Warszawie. Jakimi walorami winien cechować się kandydat na stanowisko proboszcza? Odpowiedź na to pytanie można by ująć w następujących punktach:

1. Ponieważ parafia warszawska jest miejscem szczególnie eksponowanym (swoistego rodzaju wizytówką Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego), przeto jej proboszcz powinien być osobą reprezentacyjną i obdarzoną charyzmą.
2. Ponieważ szczególnie naczelny pasterz jest wzorem postępowania dla współbraci w urzędzie i ogółu parafian, przeto kandydat na stanowisko pierwszego proboszcza powinien być osobą o wysokim standardzie moralnym.
3. Ponieważ nasza parafia posiada spory i różnorodny majątek, przeto kandydat na proboszcza powinien mieć umiejętności i zacięcie menadżerskie.
4. Ponieważ nasza parafia, jak już wspomniano wyżej, odgrywała i nadal odgrywa ważną rolę w życiu całego Kościoła, przeto kandydat na proboszcza powinien mieć doświadczenie w pracy najwyższych gremiów kościelnych (Konsystorz, Synod).

5. Ponieważ nasza parafia posiada rozległe kontakty zagraniczne, przeto kandydat na proboszcza powinien posiadać doświadczenie w pracy międzynarodowych gremiów kościelnych.
6. Ponieważ nasza parafia była i jest pożądanym miejscem spotkań ekumenicznych, przeto kandydat na proboszcza powinien być aktywnym i przekonanym ekumenistą.
7. Ponieważ przyszłością Parafii Świętej Trójcy jak i całego Kościoła są ludzie młodzi, przeto jej proboszcz powinien mieć powołanie i umiejętności do pracy z nimi, a także zdolności misyjne, by przyciągać do Kościoła ludzi poszukujących.

Wojciech Filipp

Karol Karski

EKUMENICZNE MODLITWY W INTENCJI PRZYWRÓCENIA DEMOKRATYCZNYCH SWOBÓD W TYBECIE

Proboszcz naszej parafii ks. dr Włodzimierz Nast. w towarzystwie księży z Kościołów Rzymskokatolickiego i Prawosławnego oraz mnicha buddyjskiego z Tybetu uczestniczył w modlitwie ekumenicznej w intencji godności, szacunku oraz wolności religijnej na świecie, która miała miejsce w sali teatralnej ROMY w Warszawie w dniu 19 czerwca 2006 r. Szczególnie intencje modlitewne dotyczyły przywrócenia demokratycznych swobód w zniewolonym Tybecie. Modlitwa stanowiła wstęp do koncertu „Otwórz serce dla Tybetu”, w którym wśród wielu wykonawców znaleźli się m.in. Jacek Kleyff, Zespół Sistars i Urszula Dudziak. Na zakończenie uroczystości uczestnicy modlitwy zostali obdarowani tradycyjnymi jedwabnymi białymi szalami.

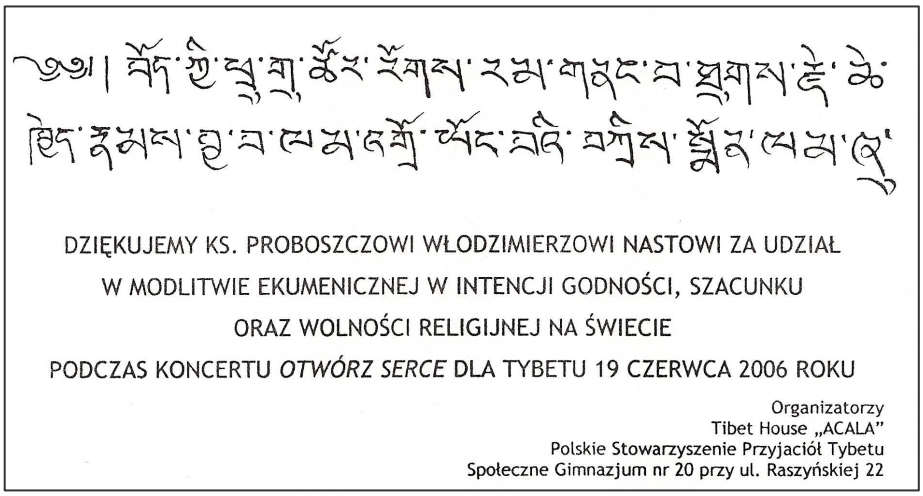
DZIĘKUJEMY KS. PROBOSZCZOWI WŁODZIMIERZOWI NASTOWI ZA UDZIAŁ
W MODLITWIE EKUMENICZNEJ W INTENCJI GODNOŚCI, SZACUNKU
ORAZ WOLNOŚCI RELIGIJNEJ NA ŚWIECIE
PODCZAS KONCERTU *OTWÓRZ SERCE* DLA TYBETU 19 CZERWCA 2006 ROKU
Organizatorzy
Tibet House „ACALA”
Polskie Stowarzyszenie Przyjaciół Tybetu
Społeczne Gimnazjum nr 20 przy ul. Raszyńskiej 22

Ks .W.N

WSPÓLNE KOŁO PAŃ

W środę 7 czerwca b.r. członkinie Koła Pań z ul. Kredytowej były gośćmi Koła Pań parafii Wniebowstąpienia przy ul. Puławskiej, wraz z innymi zaproszonymi paniami z pozostałych Parafii ewangelickich. Tradycyjnie w czerwcu odbywa się piknik na terenie przykościelnym, połączony z grillowaniem i innymi atrakcjami. Tym razem, ze względu na niepewną pogodę, spotkanie odbyło się w sali parafialnej. Atrakcje jednak były, i to duże. Jako prelegentka została zaproszona pani Dorota Wodnicka z warszawskiej gminy żydowskiej. Pani Dorota prowadzi przedszkole dla najmłodszych członków gminy, tu jednak, mając do czynienia z bardziej dojrzałą grupą wiekową, wystąpiła z tematem, który bardzo zainteresował wszystkie panie. Mówiła mianowicie o kuchni żydowskiej, o tradycjach domowych i świątecznych i związanych z nimi specyficznych potrawach. Kuchnia żydowska cieszy się od dawna sławą smacznej i oryginalnej, ma swoich zaprzysiężonych smakoszy, tak więc gawędy kulinarne pani Doroty były odbierane niezwykle żywo. Prelegentka mówiła nie tylko o przepisach kuchennych – wyjaśniała wiele zjawisk, związanych z szeroko pojętą kulturą żydowską, jak np. podział potraw na trefne i koszerne, stosunek do zabijania zwierząt (poparty przykładami ze Starego Testamentu), odradzanie się religijności wśród młodego pokolenia Żydów. Także ze strony zebranych padało wiele pytań, a także tematów do dalszych dyskusji.

Dodatkową atrakcją spotkania, i to nie najmniejszą, była degustacja prawdziwych żydowskich przysmaków, przygotowanych przez panią Marię z ul. Twardej – kugla, czulentu i cymesu. A teraz pytanie za 20 punktów: co to jest cymes?

Przepis na cymes:1/2 kilo marchewek, 200 g rodzynek, 4 łyżeczki cukru, 2 łyżeczki soku z cytryny, 2 łyżeczki cynamonu. Umyj i obierz marchewki, pokrój je w dużą kostkę i wrzuć do garnka z pół litrem zimnej wody i zagotuj. Po dziesięciu minutach dołóż rodzynki i gotuj przez następne pięć minut. Dodaj cukier, sok z cytryny, cynamon i gotuj jeszcze przez pięć minut. Odlej resztki wody i wyłóż cymes do szklanej miseczki. Cymes!

(wg książki Janusza Tencera „W kuchni mamy Soni”, prezentowanej przez p. Dorotę na spotkaniu.)

E. Ch.

TYDZIEŃ EWANGELIZACYJNY W ZELOWIE

Zaproszono nas do wzięcia udziału w Tygodniu Ewangelizacyjnym, który trwał od 23 do 30 lipca w Zelowie.

Nie mogliśmy skorzystać z zaproszenia i uczestniczyć w całym tygodniu ewangelizacyjnym, ale w sobotę 29 lipca rano, po wspólnej modlitwie w naszym kościele wyruszyliśmy do Zelowa.

Organizatorem naszej grupy był ks. Sławomir Sikora, a uczestniczyli także księża: ks. Jan Hause i ks. Artur Woltman.

Ks. Artur Woltman właśnie tego dnia obchodził swoje urodziny. Złożyliśmy Jubilatowi życzenia wszelkich łask i Bożego błogosławieństwa.

Do Zelowa dotarliśmy o 10^{00}, a o 10^{30} rozpoczął swój wykład ks. Timothy Hinrichs. Temat wykładu to „Moc Bożego Słowa” wg księgi Nehemiasza, rozdziały 8 i 9.

Po zakończonym wykładzie odbyły się dyskusje w grupach. My zgłosiliśmy się do grupy, którą prowadził ks. Marcin Undas.

Głównym tematem był tekst: *Co dzisiaj możemy powiedzieć o działaniu Słowa Bożego. Czy wiedzieć to rozumieć?* Rozważaliśmy również inne kwestie wynikające z dyskusji. Nie byliśmy tylko słuchaczami wypowiedzi innych uczestników, ale braliśmy czynny udział w dyskusji. Po zakończeniu dyskusji panelowych ogłoszono przerwę na posiłek, oraz zaproponowano przerwę na odpoczynek lub spacer po Zelowie.

Obiad był bardzo smaczny, sprawnie wydany, pozostało zatem dużo czasu na odpoczynek.

Następnie odbywały się warsztaty i seminaria.

Po godzinie 17 pożegnaliśmy się z Gospodarzem Ośrodka ks. Mirosławem Jelinkiem, podziękowaliśmy za gościnę.

Wyruszyliśmy w drogę powrotną. Mimo bardzo upalnej aury, do Warszawy wróciliśmy bardzo szczęśliwi.

Właśnie mam okazję podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do możliwości uczestnictwa w Tygodniu Ewangelizcyjnym, organizatorom, wykładowcom, prowadzącym dyskusje panelowe, seminaria i warsztaty, gospodarzom ośrodka w Zelowie, a także ks. Sławomirowi Sikorze za organizację wyjazdu, klimatyzowany „busik”, za wspólną podróż.

Mam nadzieję, że dla wszystkich było to ubogacające spotkanie ewangelizacyjne, zatem do zobaczenia w przyszłym roku w Zelowie!

Kamila Ostrowska

Świątynia Wang – XII wiek

REFLEKSJE Z KARPACZA

Od 19 do 26 sierpnia w urokliwym Karpaczu odbywał się XV Tydzień Ewangelizacyjny dla Rodzin Diecezji Wrocławskiej. Choć z nazwy wynikałoby, że jest przygotowywany dla polskich ewangelików jednej z naszych Diecezji, z roku na rok ma nie tylko coraz bardziej ogólnopolski, ale nawet międzynarodowy charakter. W tym roku – obok osób z Niemiec, Czech, Słowenii, Stanów Zjednoczonych i Kanady – wzięła w nim udział już bardzo liczna, bo dziesięcioosobowa grupa przedstawicieli Diecezji Warszawskiej, w tym kilka osób z naszej Parafii.

Tydzień Ewangelizacyjny co roku organizowany jest przez diakon Małgorzatę Gaś i ks. Piotra Gasia z Parafii Świętej Trójcy w Szczecinie oraz ks. Edwina Pecha wraz z Małżonką – gospodarzy Parafii Wang w Karpaczu. Obok spotkań poświęcanych rozważaniu Słowa Bożego czy nauce pieśni uczestnicy mają okazję poznać piękno otaczających Karpacz gór, a w tym roku np. także uroki przepięknej, starej Pragi. Każdy kolejny dzień kończy się spotkaniem w kościele Wang, relacją z tego, czym zajmowały się dzieci, młodzież i „młodzież wcześniej urodzona” oraz wspólną modlitwą i pieśnią.

Mogę tylko żałować, że do Karpacza zaczęłam jeździć dopiero jako „młodzież wcześniej urodzona”. Mogę wyrazić żal, że Tydzień trwa tylko siedem dni. Było to dla mnie niezwykłe, poruszające przeżycie. Choć droga do Karpacza daleka, czasem połączona ze staniem w korku lub całonocną podróżą autobusem, zachęcam wszystkich do uczestnictwa w Tygodniu Ewangelizacyjnym w przyszłym roku. Warto przez ten Tydzień być bliżej Pana Boga. A na Tygodniu Ewangelizacyjnym w Karpaczu jest się bliżej Pana Boga nie ze względu na różnicę wysokości i pobyt w górach, lecz ze względu na atmosferę, jaką tworzą jego organizatorzy i otwartość, z jaką przyjeżdżają uczestnicy. Do zobaczenia za rok na Wangu!

Olga Sztejnert

WARSZAWSKIE DZIECI W WIŚLE-JAWORNIKU

W dniach od 12 do 19.08.2006r. parafia Wisła-Jawornik gościła dzieci z Warszawy.

Na obozie było 21 osób. Mieliśmy całodobową opiekę, pod postacią trzech cioć: cioci Eli Byrtek, cioci Iwony Baraniec i cioci Agnieszki Pietruszko.

Codziennie wieczorem odbywały się spotkania, na których modliliśmy się wspólnie dziękując Bogu za przeżyty dzień i prosząc o spokojną noc. Dalszy czas spotkań wieczornych wypełniały historie biblijne - opowiadane przez ciocie, śpiewanie piosenek, różne gry i zabawy.

W czasie obozu odwiedziliśmy wiele wspaniałych miejsc. Między innymi: Wisła, Koniaków, Leśny Park Niespodzianek, Żywiec, góra Czantoria, wesołe miasteczko w Wiśle, basen w Hotelu Gołębiewski. Mieliśmy okazję podziwiać piękne widoki Beskidów nie tylko z Wisły czy Ustronia, ale także z Koniakowa i Żywca, gdy jechaliśmy Małą Pętlą Beskidzką.

Ale nie tylko uczestniczyliśmy w zajęciach i jeździliśmy na wycieczki. Mieliśmy także dużo czasu wolnego. Spędzaliśmy go w pokojach, odwiedzając przyjaciół, a przede wszystkim (przynajmniej ja i moi przyjaciele najczęściej) na ogromnym strychu. Od razu spodobało nam się to miejsce. Mogliśmy tam spotykać się, aby porozmawiać, pobawić się na materacach, śpiewać, tańczyć. Podczas tygodniowego obozu zorganizowane zostały 2 dyskoteki, ognisko i 2 razy podchody. Wszyscy świetnie się bawili!

Kiedy przyszedł czas na pakowanie swoich rzeczy w całym domu czuło się smutek. Ale w końcu trzeba było już wyjeżdżać. Na peronie w Warszawie dużo osób płakało z powodu końca obozu, rozstania z przyjaciółmi i kochanymi ciociami. Z drugiej strony byliśmy bardzo zadowoleni i szczęśliwi, że mogliśmy tak miło spędzić ten tydzień. Minął on bardzo szybko, co znaczy, że nie było ani minuty nudnej, albo chociażby nieciekawej.

Chciałam korzystając z okazji, serdecznie podziękować proboszczowi parafii Wisła-Jawornik ks. Sztwiertni za gościnę, paniom kucharkom za wspaniałe posiłki i naszym trzem kochanym ciociom za całodobową opiekę.

Zachwycona uczestniczka obozu:

Karolina Folgart

WRÓĆ DO ZIEMI OJCÓW SWOICH... *(1 Mż 31, 3)*

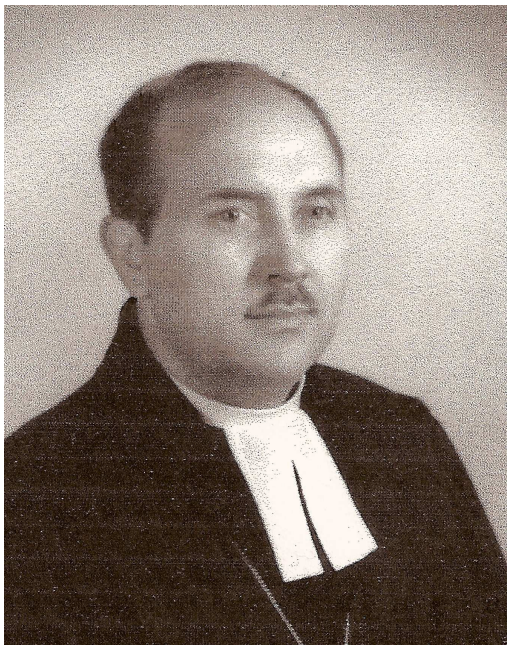

5 września na warszawskim cmentarzu ewangelicko-augsburskim miała miejsce skromna, rodzinna uroczystość pożegnania i złożenia do grobu rodziny Lange prochów zmarłych w Anglii śp ks. radcy Fryderyka Artla (25. 02. 1906 r. w Sieradzu - † 28. 01. 1985 r. w Birmingham) i jego małżonki śp Heleny z d. Lange (* 11. 02. 1914 r. w Warszawie - † 21. 03. 2005 r. w Londynie). W pożegnaniu wzięły udział zamieszkałe w Anglii córki: Dagmara i Zofia, spełniając przez sprowadzenie do Ojczyzny prochów rodzicóew, ich ostatnią wolę. Obecni byli także zamieszkali w Polsce członkowie rodziny pastorowej Artlowej.

Uroczystość prowadzili w kaplicy i na cmentarzu księża: proboszcz Parafii Świętej Trójcy ks. Włodzimierz Nast. i ks. radca Roman Dorda, proboszcz Parafii w Goleszowie, który przez pewien czas sprawował służbę duszpasterską wśród ewangelickich emigrantów w Anglii.

Powrócili do ziemi ojców strudzeni pielgrzymi, którzy w wierze, nadziei i miłości prowadzili polską parafię ewangelicką w Birmingham z filiałami w Midland i Walii.[1]

Ks.Włodzimierz Nast

[1] Patrz też wspomnienie: „Żegnała ją Anglia” w *Zwiastunie Ewangelickim* Nr 10/2005

NASI CZCIGODNI PARAFIANIE
I PENSJONARIUSZE EOD „TABITA"
KTÓRZY W CZWARTYM KWARTALE
2006 ROKU OBCHODZĄ SWOJE JUBILEUSZOWE URODZINY

95 – urodziny:

11. 10. – Olga FRYBES

90 – urodziny:

7. 10. – Aleksander MAŁECKI
18. 12. – Alfred HENNIG
22. 12. – Marta JANSON

85 – urodziny:

13. 10. – Eugenia SOBOCIŃSKA
6. 12. – Anna HOFFMAN
24. 12. – Hermina POPIOŁEK

80 – urodziny:

8. 11. – Barbara JĘDRZEJEWSKA
11. 11. – Danuta KRZYWIŃSKA
20. 11. – Jerzy RONDIO
21. 11. – Hanna WASILEWSKA
28. 12. – Alfred SZTRANTOWICZ

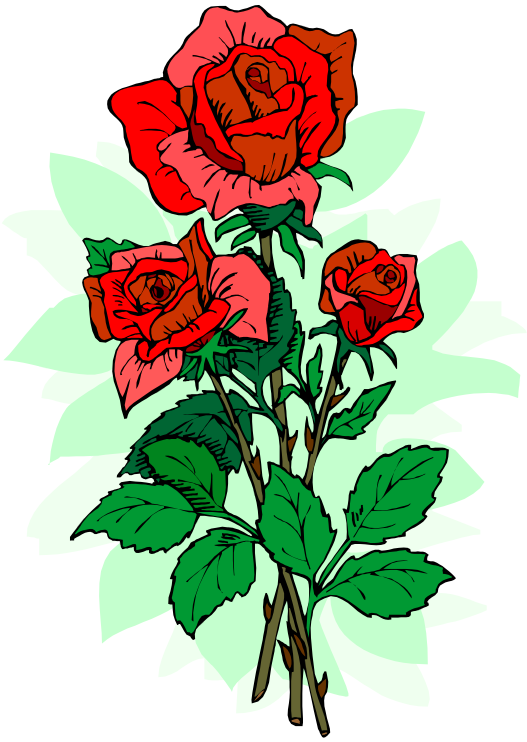

Wszystkim Dostojnym Jubilatom,

a także wszystkim Parafianom,

którzy obchodzą swoje urodziny w tym okresie,

najserdeczniejsze życzenia Bożego błogosławieństwa

na dalsze lata życia składają

Księża, Rada Parafialna i redakcja Informatora

Parafii Świętej Trójcy

XV OGÓLNOPOLSKIE FORUM KOBIET LUTERAŃSKICH

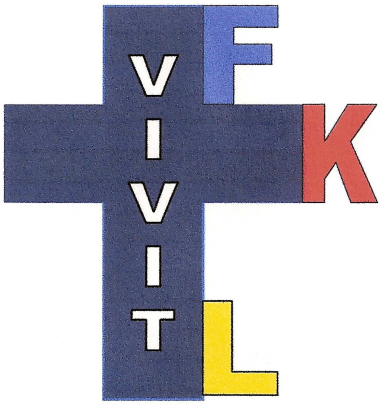

W dniach 15-17. 09.2006 r. odbyło się w Ośrodku Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Warszawie XV – jubileuszowe - Forum Kobiet Luterańskich. Z całej Polski zjechało blisko dziewięćdziesiąt pań. W Forum uczestniczyły również panie z warszawskiej parafii ewangelicko-reformowanej, a także po raz pierwszy - przedstawicielka Kościoła Rzymskokatolickiego z Ekumenicznego Stowarzyszenia Pokoju i Pojednania „Effatha". Gośćmi spotkania były przedstawicielki Kościołów protestanckich z Czech, Słowacji, Niemiec i USA.

Temat tegorocznego Forum brzmiał „Wszystko ma swój czas". Hasło biblijne jakie zostało wybrane na tegoroczne forum to werset z 3 rozdziału Księgi Kaznodziei Salomona: *Wszystko dobrze uczynił w swoim czasie.*

W imieniu Biskupa Kościoła zgromadzone na Forum panie powitał biskup Diecezji Warszawskiej ks. Mieczysław Cieślar.

Przedstawione zostały dwa referaty. W pierwszym z nich *czas* przedstawiony został w aspekcie filozoficznym i religijnym (diakon Aleksandra Błahut-Kowalczyk) w drugim przedstawiono jak wpływa *czas* na organizm ludzki (Aldona Karska). Oba referaty stały się znakomitym wprowadzeniem do dyskusji. W sześciu grupach toczyły się bardzo ożywione dyskusje.

W czasie przerwy obiadowej część uczestniczek udało się na cmentarz przy ul. Młynarskiej, aby złożyć kwiaty na grobie Ewy Walter.

W części popołudniowej wysłuchano pozdrowień od gości; siostry z innych Kościołów jak i z innych krajów, zapoznały zebranych z pracą kobiet w swoich parafiach, stowarzyszeniach, organizacjach.

Uczestniczki Forum miały okazję podziwiać piękny krajobraz beskidzki na wystawie fotograficznej pani Jadwigi Zipser ze Skoczowa.

W niedzielę, podczas nabożeństwa w kościele Świętej Trójcy kazanie wygłosiła diakon Joanna Sikora z Cieszyna.

Ostatnim akcentem Forum był wspólny obiad w sali parafialnej przy ul. Kredytowej 4.

Aldona Karska

Z PRAC KOMISJI OCHRONY PAMIĄTEK SPOŁECZNEGO INSTYTUTU HISTORYCZNEGO (KOPSIH)

przy parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy

w Warszawie

W roku 2005 do KOPSIH należało 46 osób, członków i sympatyków w wieku od 20 do 85 lat. Przeważali emeryci i renciści. Członkowie i sympatycy uczestniczyli w działaniach Zespołu Archiwalnego, Badawczo-Redakcyjnego i Muzealnego. Podobnie jak co roku, w styczniu odbyło się posiedzenie prezydium, na którym zostały nakreślone główne zadania na rok 2005. 28 marca 2005 r. miało miejsce spotkanie poświąteczne członków i sympatyków, a 20 grudnia tegoż roku spotkanie opłatkowe. Prace dokonywane były w pracowni KOPSIH (II p. nad zakrystią kościoła św. Trójcy) we wtorki podczas dyżurów roboczych (218 dyżurów), ale również w Muzeum KOPSIH i w kościele św. Trójcy oraz w tak zwanym terenie. Zbierano bowiem materiały w archiwach, bibliotekach, muzeach, na cmentarzach, jak również na uczelniach, w tym na Uniwersytecie Warszawskim i w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Ponadto niektórzy członkowie pracowali w swoich domach. Gromadzili i opracowywali materiały badawcze, pisali teksty, dokonywali analiz wybranych publikacji i korekty tekstów. Prowadzili wywiady indywidualne i rodzinne. Poszukiwali materiałów w internecie. Dostarczali archiwalia, w tym fotografie. W pracowni odbywały się konsultacje z dwiema osobami przygotowującymi prace magisterskie i z jedną piszącą pracę doktorską.

Zespół Archiwalny objął opieką czasopisma społeczno-religijne i książki przekazane przez panią Alicję Neuman i Eugeniusza Rynkiewicza (po jego matce, śp. Eugenii Rynkiewiczowej) oraz po śp. Siostrze diakonisie Reginie Witt i śp. Wiesławie Rügerze. Czasopisma i książki są obecnie kompletowane i wcielane do zbiorów. Zbiory archiwalne udostępniano osobom poszukującym informacji o swoich przodkach, a także badaczom wybranych tematów. Między innymi pani diakon Halinie Radacz i panu Henrykowi Jantosowi z Redakcji Ekumenicznerj TVP do programu o kapelanach ewangelickich w wojsku polskim.

W Zespole Badawczo-Redakcyjnym od kilku lat trwa zbieranie i opracowywanie materiałów oraz przygotowanie do druku książki: *Ewangelicy warszawscy w walce o niepodległość Polski w latach 1939-1945. Słownik biograficzny*. W początkowej fazie prac przewidywano zamieszczenie w książce około 370 biogramów. Napływ haseł jednak wzrósł znacznie, zwłaszcza w związku z ukazywaniem się na rynku księgarskim nowych

publikacji z problematyką Powstania Warszawskiego ożywioną obchodami 60. rocznicy Powstania. Wpłynęły zgłoszenia ponad 2500 osób, ewangelików augsburskich i ewangelików reformowanych. Postanowiono więc przygotować słownik dwutomowy. Prace badawcze, uzupełnianie treści wcześniej już opracowanych biogramów oraz weryfikację materiałów zakwalifikowanych do tomu I, obejmującego 1250 biogramów, zakończono w maju 2005 r. Trwały jednak nadal prace nad obszernym indeksem osobowym, włączeniem do tekstów nadesłanych w późniejszym terminie fotografii, a także korekty. Obecnie teksty I tomu słownika złożone po uzupełnieniach w wydawnictwie oczekują na pełny wydruk komputerowy.

Członkowie Zespołu Muzealnego udostępniali Muzeum KOPSIH zwiedzającym podczas dyżurów niedzielnych i okolicznościowych (46 dyżurów). Poza wystawami stałymi w Muzeum były zwiedzane trzy wystawy zorganizowane we wnękach przyokiennych w kościele. Od 1 marca 2005 r., w 80-tą rocznicę odrodzenia była czynna wystawa „Odrodzony Diakonat Warszawski – Tabita w latach 1925-1962”; od 7 kwietnia 2005, w związku ze śmiercią papieża „Jan Paweł II i jego udział w nabożeństwie ekumenicznym w kościele ewangelicko-augsburskim św. Trójcy w Warszawie (9.VI.1991)”; od 24 kwietnia 2005 r. „Chór Kościelny Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Św. Trójcy w Warszawie pod Dyrekcją Wandy Janowskiej”. Ta wystawa stanowiła element pożegnania długoletniej dyrygentki chóru, w związku z przejściem na emeryturę.8 maja 2005 r. przewodnicząca KOPSIH uczestniczyła w ekumenicznych uroczystościach związanych z 60-leciem zakończenia II wojny światowej w kościele Św. Krzyża w Warszawie, gdzie była współorganizatorem wystawy poświęconej kapelanom różnych wyznań w wojsku polskim. 19 września Muzeum KOPSIH zwiedzali uczestnicy konferencji kapelanów ewangelickich z Polski i z Niemiec, przybyli do kościoła św. Trójcy pod przewodnictwem ks. Biskupa gen. Ryszarda Borskiego. Po wystawie oprowadziła, opowiadając historię zboru i kościoła Alina Eleonora z Rudzkich Janowska, która zwiedzanie zakończyła *Modlitwą o pokój* w języku polskim i niemieckim. Utwór ten został zaczerpnięty z tomiku poetyckiego wyżej wymienionej *Mów mi o miłości.* Po czym ks. bp gen. Ryszard Borski w sali większej części podziemnej odprawił dla uczestników konferencji nabożeństwo wieczorne również w języku polskim i niemieckim.

Przygotowania do prac remontowych kościoła, okoliczności wynikające z trwania remontu, jak również awarie na terenie muzeum i pracowni tworzyły niezmiernie uciążliwe warunki do działań KOPSIH w roku 2005. Wszystkim osobom, które przyczyniły się do pokonania tych uciążliwości, zarówno działaczom KOPSIH, jak i pracownikom parafii pragnę serdecznie

podziękować. Przede wszystkim ks. Proboszczowi drowi Włodzimierzowi Nastowi, zwłaszcza za udostępnienie części swojego gabinetu na prowadzenie prac KOPSIH oraz członkom i sympatykom, paniom i panom: Danucie Dąbrowskiej, Ottonowi Dregerowi, Halinie Geber, Ryszardowi Grabowskiemu, Halinie Halweg, ks. Janowi Hausemu, Wiesławowi Klinbajlowi, Jerzemu Köhle, Hannie Kozłowskiej, Alicji Linkowskiej, Romanowi Lothowi, Annie Mutschmann, Ewie Nast., Anicie Rudzkiej-Augustyniak, śp. Ewie Walter, Januszowi Wandlowi, Cecylii Wróblowej i Irenie Wysockiej. Pragnę również zachęcić osoby zainteresowane działalnością Komisji Ochrony Pamiątek Społecznego Instytutu Historycznego do wspierania naszych prac przez zgłoszenie swojego udziału.

Alina Eleonora Janowska
Przewodnicząca i Dyrektor KOPSIH

EWANGELICKIE ULICE WARSZAWY

Ulica Edwarda Wittiga znajduje się na Nowym Tarchominie, pomiędzy ulicami Świderską a Myśliborską.

Edward Wittig (1879-1941), – rzeźbiarz współzałożyciel stowarzyszenia Rytm. Twórca pomnika Lotnika w Warszawie (1923-32), pomnika Juliusza Słowackiego (przedwojenny projekt przeznaczony dla Lwowa, staraniem TOnZ-u w ostatnich latach zrealizowany i ustawiony na Placu Bankowym w miejscu *po Dzierżyńskim*), rzeźby „Ewa” w Parku Ujazdowskim (1912-14), portretu Gabriela Narutowicza i in. Należał do grona bliskich przyjaciół pastora Juliusza Machlejda. Rozstrzelany przez Niemców po odmowie podpisania volkslisty.

Alina Eleonora z Rudzkich Janowska

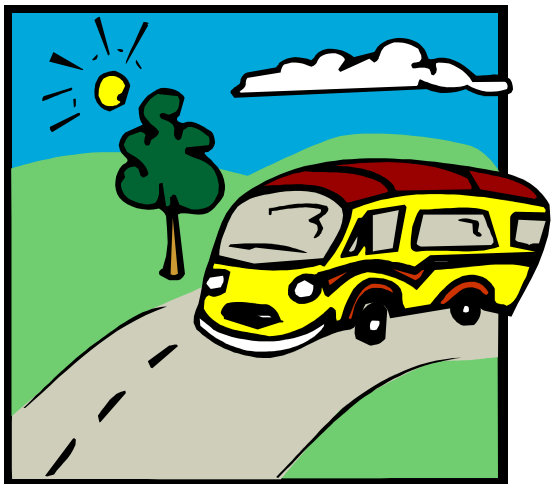

Z wakacyjnej podróży

Wyglądam przez okno autobusu
jadącego z Wyszkowa do Węgrowa,
biegam wzrokiem po mijającym lesie.
W myśli dotykam dłonią
smukłych pni jasnych brzóz,
brunatnych sosen i omszałych szarawych buków.
Słońce przedziera się przez konary
kapie żółcią i złotem
od czasu do czasu gdzieniegdzie.
Zapach nagrzanych gałęzi
i ociekającej po pniu żywicy
dociera przez uchylone okna.
Pochłaniam w zachwycie dzieła Bożej ręki.
Cisza, cisza. Nigdzie żywej duszy.
Ani przy szosie ani w głębi lasu.
Nagle... tuż przy drodze, w zakolu leśnej ścieżki krzyż.
Krzyż potężny, wysoki,
ozdobiony bibułkowym kwieciem.
Znak ludzkiego działania
i pragnienia duszy
uwielbiania Pana Boga Stwórcy Świata.

W czerwcu, 2006 roku

KOLONIE W JAWORNIKU
(12-19. 08. 2006 r.)

W tym roku kolonia parafialna była przedsięwzięciem prawdziwie integracyjnym: wzięli w nim udział uczniowie czterech Parafii EA, osoby niepełnosprawne i wychowankowie Domu Dziecka, z którym współpracuje PEA w. Trójcy - to stwarzało możliwości by wiele się o sobie dowiedzieć, uczyć się wzajemnego szacunku i tolerancji, a przede wszystkim razem być i bawić się. Kolonia zaczęła się już w sobotni poranek na Dworcu Centralnym w Warszawie, gdzie z większymi lub mniejszymi bagażami pojawili się uczestnicy oraz ich rodzice, opiekunowie, a także ks. Sławomir Sikora, który zapewnił, iż cała Parafia będzie o nas pamiętała w modlitwie. W czasie trwania kolonii mogliśmy - my opiekunowie, jak i uczestnicy wiele razy przekonać się jak ważne jest wsparcie naszych współwyznawców - czy to właśnie przez modlitwę czy finansowe. Dzięki wsparciu finansowemu Parafii i Diakonii Parafialnej czas wypoczynku w Wiśle-Jaworniku mógł zostać wypełniony różnymi atrakcjami, które na długo pozostaną w pamięci opiekunów i uczestników. Pragnę wyrazić wielkie podziękowanie wszystkim, którzy postarali się o finanse (niejednokrotnie poprzez swoją pracę i ofiary) byśmy mogli razem tak pięknie spędzić czas.

W nadziei, że i w następnym roku dobry Bóg zechce pobłogosławić tę akcję a także, że znajdziemy osoby, które będą ochotne do współpracy przy organizacji kolonii, pragnę jeszcze raz podziękować za każde ochotne serce.

Elżbieta Byrtek

WAŻNE ADRESY I TELEFONY

Parafia Ewangelicko-Augsburska Św. Trójcy:
✉ul. Kredytowa 4, 00-062 Warszawa,
☎(0-22)827-68-17, fax: (0-22) 827-86-37
Adres internetowy: **www.luteranie.pl/warszawa-trojca**
e-mail: **warszawa-trojca@luteranie.pl**
konto bankowe: Nr 48 1020 1156 0000 7802 0056 1654
kancelaria parafialna czynna codziennie z wyjątkiem sobót:
wtorki, czwartki, piątki: w godz. 9^{00}-14^{00}
poniedziałki, środy: w godz. 14^{00}-18^{00}
w niedziele: po nabożeństwie

Cmentarz Ewangelicko-Augsburski:
✉ul. Młynarska 54/58, 01-171 Warszawa, ☎(0-22)632-1014
Kancelaria cmentarna czynna z wyjątkiem sobót i niedziel:
W godz. 10^{00}-15^{00}

Ewangelicki Ośrodek Diakonii„Tabita”
✉ul. Długa 43, 05-510 Konstancin-Jeziorna,
faks: (0-22)737-64-56,
☎90-22)737-64-00 (sekretariat); (0-22)737-64-01 (dyrektor);
(0-22)737-64-04 (recepcja); 804-71-60
Konto bankowe: Nr 80 1140 1010 0000 3075 1900 1001

Biuro Rozbudowy EOD „Tabita”:
✉ul. Kredytowa 4, 00-062 Warszawa, ☎(0-22)827-89-18

Kościół Filialny Warszawa-Włochy:
✉ul. Cietrzewia 22, 02-492 Warszawa, ☎(0-22)863-77-86

❖❖❖

Parafia Ewangelicko-Augsburska
Wniebowstąpienia Pańskiego
✉ul. Puławska 2A; 02-566 Warszawa; ☎ (0-22)849-77-05
fax: (0-22)848-10-58
Adres internetowy: www.luteranie.pl/warszawa-pulawska
e-mail: pulawska@luteranie.pl

Zespół redakcyjny: Aldona Karska, ks. dr Włodzimierz Nast.
Rysunek koscioła na okładce: Joanna Tiunin